

Skarga wniesiona w dniu 25 kwietnia 2012 r. — Tomana i in. przeciwko Radzie i Komisji

(Sprawa T-190/12)

(2012/C 194/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Johannes Tomana (Harare, Zimbabwe); Titus Mehliswa Johna Abu Basutu (Harare); Happyton Mabhuva Bonyongwe (Harare); Flora Buka (Harare); Wayne Bvudzijena (Harare); David Chapfika (Harare); George Charamba (Harare); Faber Edmund Chidarikire (Harare); Tinaye Chigudu (Harare); Aeneas Soko Chigwedere (Harare); Phineas Chihota (Harare); Augustine Chihuri (Harare); Patrick Anthony Chinamasa (Harare); Edward Takaruza Chindori-Chininga (Harare); Joseph Chinotimba (Harare); Tongesai Shadreck Chipanga (Harare); Augustine Chipwere (Harare); Constantine Chiwenga (Harare); Ignatius Morgan Chiminya Chombo (Harare); Martin Dinha (Harare); Nicholas Tasunungurwa Goche (Harare); Gideon Gono (Harare); Cephas T. Gurira (Harare); Stephen Gwekwerere (Harare); Newton Kachepa (Harare); Mike Tichafa Karakadzai (Harare); Saviour Kasukuwere (Harare); Jawet Kazangarare (Harare); Sibangumuzi Khumalo (Harare); Nolbert Kunonga (Harare); Martin Kwainona (Harare); R. Kwenda (Harare); Andrew Langa (Harare); Musarashana Mabunda (Harare); Jason Max Kokerai Machaya (Harare); Joseph Mtakwese Made (Harare); Edna Madzongwe (Harare); Shuvai Ben Mahofa (Harare); Titus Maluleke (Harare); Paul Munyaradzi Mangwana (Harare); Reuben Marumahoko (Harare); G. Mashava (Harare); Angeline Masuku (Harare); Cain Ginyilitshe Ndabazekhaya Mathema (Harare); Thokozile Mathuthu (Harare); Innocent Tonderai Matibiri (Harare); Joel Biggie Matiza (Harare); Brighton Matonga (Harare); Cairo Mhandu (Harare); Fidellis Mhonda (Harare); Amos Bernard Midzi (Harare); Emmerson Dambudzo Mnangagwa (Harare); Kembo Campbell Dugishi Mohadi (Harare); Gilbert Moyo (Harare); Jonathan Nathaniel Moyo (Harare); Sibusiso Bussie Moyo (Harare); Simon Khaya Moyo (Harare); S. Mpabanga (Harare); Obert Moses Mpopo (Harare); Cephas George Msipa (Harare); Henry Muchena (Harare); Olivia Nyembesi Muchena (Harare); Oppah Chamu Zvipange Muchinguri (Harare); C. Muchono (Harare); Tobaiwa Mudede (Harare); Isack Stanislaus Goreraivo Mudenge (Harare); Columbus Mudonhi (Harare); Bothwell Mugariri (Harare); Joyce Teurai Ropa Mujuru (Harare); Isaac Mumba (Harare); Simbarashe Simbanenduku Mumbengegwi (Harare); Herbert Muchemwa Murerwa (Harare); Munyaradzi Musariri (Harare); Christopher Chindoti Mushohwe (Harare); Didymus Noel Edwin Mutasa (Harare); Munacho Thomas Alvar Mutezo (Harare); Ambros Mutinhiri (Harare); S. Mutsvunguma (Harare); Walter Mzembe (Harare); Morgan S. Mzilikazi (Harare); Sylvester Nguni (Harare); Francis Chenayimoyo Dunstan Nhema (Harare); John Landa Nkomo (Harare); Michael Reuben Nyambuya (Harare); Magadzire Hubert Nyanhongo (Harare); Douglas Nyikayaramba (Harare); Sithembiso Gile Glad Nyoni (Harare); David Pagwese Parirenyatwa (Harare); Dani Rangwani (Harare); Engelbert Abel Rugeje (Harare); Victor Tapiwe Chashe Rungani (Harare); Richard Ruwodo (Harare); Stanley Urayayi Sakupwanyana (Harare); Tendai Savanhu (Harare); Sydney Tigere Sekeramayi (Harare); Lovemore Sekeramayi (Harare); Webster Kotiwani Shamu (Harare); Nathan Marwirakuwa Shamuyarira (Harare); Perence Samson Chikerema Shiri (Harare); Etherton Shungu (Harare); Chris Sibanda (Harare); Jabulani Sibanda (Harare); Misheck Julius Mpande Sibanda (Harare); Phillip Valerio Sibanda (Harare); David Sigauke (Harare); Absolom Sikosana (Harare); Nathaniel

Charles Tarumbwa (Harare); Edmore Veterai (Harare); Patrick Zhuwao (Harare); Paradzai Willings Zimondi (Harare); Cold Comfort Farm Cooperative Trust (Harare); Comoil (Private) Ltd (Harare); Divine Homes (Private) Ltd (Harare); Famba Safaris (Private) Ltd (Harare); Jongwe Printing and Publishing Company (Private) Ltd (Harare); M & S Syndicate (Private) Ltd (Harare); Osleg (Private) Ltd (Harare); Swift Investments (Private) Ltd (Harare); Zidco Holdings (Private) Ltd (Harare); Zimbabwe Defence Industries (Private) Ltd (Harare); Zimbabwe Mining Development Corp. (Harare) (przedstawiciele: D. Vaughan, QC (Queen's Counsel), M. Lester i R. Lööf, Barristers, oraz M. O'Kane, Solicitor]

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej i Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2012/97/WPZiB z dnia 17 lutego 2012 r. zmieniającej decyzję 2011/101/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Zimbabwe (Dz.U. L 47, s. 50) w zakresie w jakim dotyczy skarżących;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 151/2012 z dnia 21 lutego 2012 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 314/2004 dotyczące niektórych środków ograniczających w odniesieniu do Zimbabwe (Dz.U. L 49, s. 2) w zakresie w jakim dotyczy skarżących;
- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady 2012/124/WPZiB z dnia 27 lutego 2012 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/101/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Zimbabwe (Dz.U. L 54, s. 20) w zakresie w jakim dotyczy skarżących;
- obciążenie pozwanych kosztami poniesionymi przez skarżących.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi 5 zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy, dotyczący faktu, że pozwane ujęły w wykazie osoby i podmioty, nie mając do tego podstawy prawnej. Ani Rada, ani Komisja nie są uprawnione do nakładania środków ograniczających na podmioty niepaństwowe w Zimbabwe jedynie na podstawie niepotwierdzonych informacji o przestępczych zachowaniach w Zimbabwe. Niepotwierdzone informacje dotyczą w wielu przypadkach sytuacji sprzed powstania Rządu Jedności Narodowej. Instytucje wykroczyły poza swoją ograniczoną kompetencję w dziedzinie karnej, a sporne środki są niewłaściwe i nieproporcjonalne w stosunku do uzasadnionych celów Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa.
- 2) Zarzut drugi, dotyczący faktu, że pozwane dopuściły się oczywistego naruszenia prawa, uznając, że zostały spełnione ustanowione w spornych środkach kryteria ujęcia w wykazie nowych osób i podmiotów, ponieważ:

- pozwane nie były upoważnione do umieszczenia w wykazie skarżących na tej jedynie podstawie, że byli członkami rządu Zimbabwe utworzonym przez ZANU-PF lub byli powiązani z takimi osobami.
 - Pozwane nie były upoważnione do umieszczenia skarżących w wykazie na podstawie niejasnych i niepotwierdzonych informacji o przestępczych zachowaniach, które miały mieć miejsce w przeszłości, w wielu przypadkach przed powstaniem Rządu Jedności Narodowej.
- 3) Zarzut trzeci, dotyczący faktu, że pozwane nie podały właściwych i wystarczających powodów objęcia osób i podmiotów spornymi środkami.
- 4) Zarzut czwarty, dotyczący faktu, że pozwane nie przestrzegły prawa skarżących do obrony oraz do skutecznej ochrony sądowej, ponieważ:
- pozwane nie podały szczegółów ani nie przytoczyły dowodów na poparcie niejasnych twierdzeń o przestępczych zachowaniach oraz
 - pozwane nie umożliwiły skarżącym przedstawienia ich stanowiska na temat sprawy i dowodów przeciwko nim.
- 5) Zarzut piąty, dotyczący faktu, że pozwane naruszyły — bez uzasadnienia i nieproporcjonalnie — prawa podstawowe skarżących, w tym prawo do ochrony własności, działalności, dobrego imienia oraz życia prywatnego i rodzinnego.

Skarga wniesiona w dniu 2 maja 2012 r. — PAN Europe przeciwko Komisji

(Sprawa T-192/12)

(2012/C 194/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat J. Rutteman)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie decyzji Komisji z dnia 9 marca 2012 r. za niezgodną z rozporządzeniem nr 1367/2006/WE⁽¹⁾ i Konwencją o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska („Konwencją z Aarhus”);

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 9 marca 2012 r.;

— nakazanie Komisji dokonania oceny co do istoty wniosku o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej z dnia 20 grudnia 2010 r. w terminie wyznaczonym przez Sąd;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że pozwana niesłusznie uznała, iż skarżąca nie spełniała przesłanek ustanowionych w art. 11 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006, ponieważ w chwili złożenia wniosku o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej skarżąca istniała już dłużej niż dwa lata.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że pozwana niesłusznie stwierdziła, iż rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1143/2011⁽²⁾ nie można uznać za akt administracyjny w rozumieniu art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 zgodnie z definicją zawartą w art. 2 ust. 1 lit. g) tego rozporządzenia, ponieważ decyzja zatwierdzająca prochloraz jest w wystarczającym stopniu zindywidualizowana, jeśli chodzi o jej skutki i treść, aby stanowić akt administracyjny w rozumieniu art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. L 264, s. 13).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1143/2011 z dnia 10 listopada 2011 r. w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej prochloraz, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 i decyzji Komisji 2008/934/WE (Dz.U. L 293, s. 26)

Skarga wniesiona w dniu 8 maja 2012 r. — MIP Metro przeciwko OHIM — Holsten-Brauerei (H)

(Sprawa T-193/12)

(2012/C 194/44)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J.C. Plate i R. Kaase)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: -Brauerei AG (Hamburg, Niemcy)